

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

zo 16. marca 2017 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Dane – Daž z pridanej hodnoty – článok 4 ods. 3 ZEÚ – Šiesta smernica – Štátna pomoc – Odpustenie dlhov fyzických osôb, voči ktorým bol vyhlásený konkurz (esdebitazione) – Nevymožiteľnosť dlhov na DPH“

Vo veci C-493/15,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Kasačný súd, Taliansko) zo 6. mája 2015 a doručený Súdnemu dvoru 21. septembra 2015, ktorý súvisí s konaním:

Agenzia delle Entrate

proti

Marcovi Identimu,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predsedníčka siedmej komory A. Prechal, sudcovia C. Toader a E. Jarašíňas (spravodajca),

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteňom na písomnú časť konania,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. De Bellis, avvocato dello Stato,
- španielska vláda, v zastúpení: M. A. Sampol Pucurull, splnomocnený zástupca,
- Európska komisia, v zastúpení: A. Caeiros, L. Lozano Palacios a F. Tomat, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na zažatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 3 ZEÚ a článkov 2 a 22 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov

Ľenských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, ďalej len „šiesta smernica“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Agenzia delle Entrate (Daňový úrad, ďalej len „daňový úrad“) na jednej strane a pánom Marcom Identim na druhej strane vo veci daňového výmeru týkajúceho sa dane z pridanej hodnoty (DPH) a regionálnej dane z výrobných činností za zdaňovacie obdobie 2003.

Právny rámec

Právo Únie

3 Podľa článku 2 šiestej smernice DPH podlieha dodávka tovaru alebo služieb za úhradu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou, ako aj dovoz tovaru.

4 Článok 22 šiestej smernice stanovuje:

„...“

4. Každá zdaniteľná osoba musí predložiť daňové priznanie v rámci intervalu [v lehote – *neoficiálny preklad*], ktorú si stanoví každý členský štát osobitne. ...

...

5. Každá zdaniteľná osoba zaplatí istú sumu [DPH] pri predložení daňového priznania. Členské štáty však môžu určiť iný dátum na zaplatenie tejto sumy, alebo môžu vyžadovať predbežnú platbu.

...

8. ... Členské štáty môžu uložiť povinnosti, ktoré považujú za nevyhnutné pre správne vyrubenie a výber dane a predchádzanie daňovým podvodom.

...“

Talianske právo

5 Decreto legislativo n. 5 (legislatívny dekrét č. 5) z 9. januára 2006 (riadna príloha GURI č. 13 zo 16. januára 2006) zaviedol odpustenie dlhov (*esdebitazione*) zmenou a doplnením článkov 142 až 144 legge fallimentare (zákon o konkurzoch), ktorý bol schválený regio decreto n. 267 (kráľovský dekrét č. 267) zo 16. marca 1942 (GURI č. 81 zo 6. apríla 1942), a zmenený a doplnený decreto legislativo n. 169 (legislatívny dekrét č. 169) z 12. septembra 2007 (GURI č. 241 zo 16. októbra 2007) (ďalej len „zákon o konkurzoch“).

6 Podľa článku 142 zákona o konkurzoch nazvaného „Odpustenie dlhov“:

„Dlžník – fyzická osoba – je oslobodený od zostávajúcich dlhov voči konkurzným veriteľom v rámci kolektívneho konania, ktorých pohľadávky neboli uspokojené, pod podmienkou, že:

1) spolupracoval s orgánmi poverenými konaním tým, že im poskytol všetky informácie a dokumentáciu potrebnú na určenie pasív a konal s náležitou starostlivosťou na účely riadneho priebehu transakcií;

- 2) nijakým spôsobom nezdržiaval alebo sa nesnažil zdržiavať priebeh konania;
- 3) neporušil ustanovenia § 48;
- 4) ustanovenie o odpustení dlhov v priebehu desiatich rokov pred podaním návrhu ešte nevyužil;
- 5) nezatajil aktívum alebo neuvádzal neexistujúce pasívum, nedopustil sa alebo nezhoršil nerovnováhu, a nenarušil tak rekonštrukciu majetku a obchodné záležitosti, ani zneužívajúcim spôsobom nepožiadala o pôžičku;
- 6) nebol odsúdený vykonateľným rozsudkom za podvodný konkurz, trestný čin proti verejnému hospodárstvu, priemyslu a obchodu, alebo za akýkoľvek iný trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti, okrem prípadu, že tieto trestné činy boli zahladené. Za predpokladu, že prebieha trestné konanie pre niektorý z týchto trestných činov, súd preruší konanie, kým nebude ukončené trestné konanie.

Odpustenie dlhov nemožno priznať, ak pohľadávky konkurzných veriteľov neboli v rámci kolektívneho konania aspoň čiastočne uspokojené.

Odpustenie dlhov sa nevzťahuje na:

- a) plnenia súvisiace so zaopatrovacou a vyživovacou povinnosťou a v každom prípade na všetky povinnosti vyplývajúce zo vzťahov nesúvisiacich s podnikaním;
- b) dlhy týkajúce sa náhrady škody vyplývajúcej z mimozmluvnej zodpovednosti ani na trestné a správne pokuty, ktoré netvoria príslušenstvo zaniknutých dlhov.

Pohľadávky veriteľov voči spoludlžníkom, ručiteľom dlžníka a regresným dlžníkom nie sú ustanovením dotknuté.“

7 § 143 zákona o konkurzoch nazvaný „Konanie o odpustení dlhov“ stanovuje:

„Súd uznesením o ukončení kolektívneho konania alebo na návrh dlžníka podaný v priebehu nasledujúceho roku po preskúmaní, či boli splnené podmienky uvedené v § 142, a s prihliadnutím na súčinnosť dlžníka, po vypočutí súdneho správcu a výboru veriteľov, vyhlási dlhy dlžníka, voči ktorému bol konkurz vyhlásený, ktoré neboli v konkurze v plnom rozsahu uspokojené, za nevymožiteľné pohľadávky. ...

Dlžník, veritelia, ktorých pohľadávky neboli uspokojené v plnom rozsahu, prokuratúra a ktorákoľvek dotknutá osoba môžu v súlade s § 26 proti tomuto uzneseniu podať sťažnosť.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

8 Uznesením zo 14. apríla 2008 Tribunale di Mondovì (Súd v Mondovì, Taliansko) priznal pánovi Identimu, spoločníkovi spoločnosti PVA di Identì Marco e C. Sas v konkurze, voči ktorému, ako fyzickej osobe, bol tiež vyhlásený konkurz, odpustenie dlhov. Po tomto uznesení daňový úrad zaslal pánovi Identimu daňový výmer na DPH a regionálnu daň z výrobných činností za daňové obdobie 2003.

9 Na Corte suprema di cassazione (Kasačný súd, Taliansko) daňový úrad podal kasačný opravný prostriedok proti rozsudku Commissione tributaria regionale del Piemonte (Regionálna

daťová komisia Piemont, Taliansko) z 26. marca 2012, ktorý potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu určujúce nezákonnosť tohto daťového výmeru a zamietol odvolanie podané daťovým úradom proti tomuto rozhodnutiu.

10 Vnútroštátny súd uvádza, že konanie o odpustení dlhov uplatniteľné na dlžníka, fyzickú osobu, podnikateľa, voči ktorému bol vyhlásený konkurz, má za cieľ umožniť osobe, ktorej sa týka, „zaťať odznova“ po zrušení všetkých jej skorších dlhov voči konkurzným veriteľom v rámci kolektívneho konania, ktorých pohľadávky neboli v rámci tohto konania uspokojené, aby tento dlžník mohol opäť fungovať ako aktívny hospodársky subjekt bez toho, aby bol vo svojich zámeroch alebo svojej schopnosti vytvoriť bohatstvo obmedzovaný týmito dlhmi. Konkurzný súd, v zložení kolégia, po tom, čo získal nezáväzné stanoviská súdneho správcu a výboru veriteľov a overil najmä, či podmienky stanovené v článku 142 prvom odseku zákona o konkurzoch boli splnené, prijal rozhodnutie, ktorým priznal dlžníkovi právo využiť toto konanie.

11 Vnútroštátny súd si kladie otázku v súvislosti so zlučiteľnosťou konania o odpustení dlhov s právom Únie. Podľa tohto súdu vzniká otázka, či, ako v rámci daného postupu vyrovnania vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok zo 7. apríla 2016, Degano Trasporti (C-546/14, EU:C:2016:206), praktické dôvody potvrdené súdom, ako platobná neschopnosť dobromyseľného dlžníka alebo možnosť vymôcť iba časť pohľadávky na DPH, môžu odôvodniť úplné alebo čiastočné vzdanie sa pohľadávky.

12 Vnútroštátny súd usudzuje, že vnútroštátny zákonodarca tým, že taxatívne v článku 142 treťom odseku zákona o konkurzoch vymedzil dlhy, ktoré nemôžu byť dlžníkovi odpustené, pričom neuviedol daťové pohľadávky, sa domnieval, že osoba, ktorá môže využiť konanie o odpustení dlhov, musí byť zbavená aj dlhov na daniach. Podľa tohto súdu treba však preskúmať, či uplatnenie tohto konania na dlhy na DPH nie je v rozpore s právom Únie.

13 Dodáva, že vzniká aj otázka, či dotknutá vnútroštátna právna úprava vo veci samej je zlučiteľná s právnymi predpismi Európskej únie v oblasti hospodárskej súťaže, keďže táto právna úprava zvýhodňuje návrat osôb, ktorým bolo povolené využiť uvedené konanie, do hospodárskeho života, v porovnaní s ostatnými osobami, voči ktorým bol vyhlásený konkurz, a zo zákona nemajú toto právo.

14 Za týchto podmienok Corte suprema di cassazione (Kasaňný súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa článok 4 ods. 3 ZEÚ a články 2 a 22 šiestej smernice vykladať v tom zmysle, že bránia uplatneniu vnútroštátneho ustanovenia v oblasti DPH stanovujúceho zánik dlhov na DPH v prospech osôb, ktorým bolo vyhovieť využiť konanie o odpustení dlhov upravené článkami 142 a 143 [zákona o konkurzoch]?“

O prejudiciálnej otázke

15 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má právo Únie, konkrétne článok 4 ods. 3 ZEÚ a články 2 a 22 šiestej smernice, ako aj právne predpisy v oblasti štátnej pomoci, vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby dlhy na DPH boli vyhlásené za nevymožiteľné podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ako je tá vo veci samej, stanovujúcej konanie o odpustení dlhov, v rámci ktorého súd môže za určitých podmienok vyhlásiť dlhy fyzickej osoby, ktoré neboli vyrovnané po ukončení konkurzného konania, týkajúceho sa tejto osoby, za nevymožiteľné.

16 Treba pripomenúť, že z článkov 2 a 22 šiestej smernice, ako aj z článku 4 ods. 3 ZEÚ vyplýva, že členské štáty musia prijať všetky legislatívne a správne opatrenia, aby zabezpečili, že splatná DPH bude na ich území vyberaná v plnej výške (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7.

apríla 2016, Degano Trasporti, C?546/14, EU:C:2016:206, bod 19 a citovanú judikatúru).

17 V rámci spoločného systému DPH sú členské štáty povinné zabezpečiť dodržiavanie povinností, ktoré sa vzťahujú na zdaniteľné osoby, a v tejto súvislosti majú určitú voľnosť, najmä pokiaľ ide o spôsob použitia prostriedkov, ktoré majú k dispozícii (rozsudok zo 7. apríla 2016, Degano Trasporti, C?546/14, EU:C:2016:206, bod 20 a citovaná judikatúra).

18 Táto voľnosť je však obmedzená povinnosťou zabezpečiť účinný výber vlastných zdrojov Únie a povinnosťou nevytvárať podstatné rozdiely v spôsobe zaobchádzania so zdaniteľnými osobami, a to tak v rámci jedného členského štátu, ako aj všetkých členských štátov. Smernica o DPH sa musí vykladať v súlade so zásadou daňovej neutrality, ktorá je vlastná spoločnému systému DPH, podľa ktorej sa s hospodárskymi subjektmi, ktoré uskutočňujú rovnaké transakcie, nemôže pri výbere DPH zaobchádzať rozdielne. Akákoľvek výnosnosť členských štátov týkajúca sa výberu DPH musí byť v súlade s touto zásadou (rozsudok zo 7. apríla 2016, Degano Trasporti, C?546/14, EU:C:2016:206, bod 21 a citovaná judikatúra).

19 Vlastné zdroje Únie zahŕňajú najmä podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia Rady 2007/436/ES, Euratom zo 7. júna 2007 o systéme vlastných zdrojov Európskych spoločností (Ú. v. EÚ L 163, 2007, s. 17) príjmy pochádzajúce z uplatnenia jednotnej sadzby na harmonizovaný vymeriavací základ DPH stanovený v súlade s pravidlami Únie. Existuje tak priama súvislosť medzi výberom príjmov z DPH v súlade s uplatniteľným právom EÚ a dostupnosťou zodpovedajúceho zdroja založeného na DPH v rozpočte Únie, lebo akýkoľvek výpadok vo výbere týchto príjmov spôsobuje potenciálne zníženie tohto druhu zdroja finančných prostriedkov (rozsudok zo 7. apríla 2016, Degano Trasporti, C?546/14, EU:C:2016:206, bod 22 a citovaná judikatúra).

20 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba určiť, či je možnosť vyhlásiť za určitých podmienok dlhy vyplývajúce z DPH za nevyhnutné podľa dotknutého konania o odpustení dlhov vo veci samej v rozpore s povinnosťou členských štátov zabezpečiť výber splatnej DPH na ich území v plnej výške, rovnako ako aj účinný výber vlastných zdrojov Únie. Na tieto účely treba preskúmať podmienky uplatnenia uvedeného konania.

21 V prvom rade je zrejmé, že konanie o odpustení dlhov, ako je opísané vnútroštátnym súdom a uvedené v bodoch 5 až 7 tohto rozsudku, má za cieľ umožniť fyzickej osobe, voči ktorej bol vyhlásený konkurz, aby bola oslobodená od dlhov, ktoré po ukončení konkurzného konania týkajúceho sa tejto osoby neboli vyrovnané, aby táto osoba mohla znova začať podnikateľskú činnosť. Súbežne alebo po konkurznom konaní uplatnenie konania o odpustení dlhov teda predpokladá, že majetok dlžníka bol v plnom rozsahu zlikvidovaný a rozdelenie aktív z tejto likvidácie medzi veriteľmi neumožnilo vyrovnať všetky dlhy. Okrem toho odpustenie dlhov možno podľa článku 142 druhého odseku zákona o konkurzoch povoliť len vtedy, ak pohľadávky konkurzných veriteľov boli v rámci konkurzného konania aspoň čiastočne uspokojené.

22 Ďalej konanie o odpustení dlhov sa uplatňuje len na fyzické osoby, ktoré spĺňajú určité podmienky uvedené v článku 142 prvom odseku zákona o konkurzoch, ktoré sa týkajú konania dlžníka pred začatím kolektívneho konania a počas tohto konania. Z týchto podmienok vyplýva najmä, že dlžník jednak takéto konanie v priebehu desiatich rokov pred podaním návrhu ešte nevyužil, nebol odsúdený za podvodný konkurz, hospodársky trestný čin alebo trestný čin súvisiaci s výkonom podnikateľskej činnosti, ani nezatajil aktíva podniku, nespôsobil svoju platobnú neschopnosť ani ju nezhoršil tak, že zneužívajúcim spôsobom požiadal o pôžičku, a jednak musí počas kolektívneho konania spolupracovať a konať s náležitou starostlivosťou. Zdá sa teda, že tieto podmienky sa zakladajú na bezúhonnosti a lojalite dlžníka a svojou povahou tak vyhradzujú využitie konania o odpustení dlhov dobromyseľným dlžníkom.

23 Napokon, pokiaľ ide o priebeh konania, článok 143 zákona o konkurzoch po prvý

stanovuje, že súd musí preskúmať, či boli splnené podmienky uvedené v článku 142 uvedeného zákona, po druhé, že súdny správca a výbor veriteľov musia byť vypočutí, a nakoniec po tretie, že veritelia, ktorých pohľadávky neboli v plnom rozsahu uspokojené, prokuratúra a ktorákoľvek dotknutá osoba môžu podať žalobu proti rozhodnutiu uvedeného súdu, ktorým boli dlhy, ktoré neboli v plnej výške vyrovnané v rámci kolektívneho konania, vyhlásené za nevymožiteľné. Konanie o odpustení dlhov tak ukladá súdnemu orgánu povinnosť preskúmať každý jednotlivý prípad. Toto konanie okrem toho umožňuje dotknutému členskému štátu, ktorý má zároveň pohľadávku na DPH, jednak vyjadriť sa k návrhu dlžníka, ktorý žiada o využitie tohto konania, ešte pred rozhodnutím o tomto návrhu, a jednak podať prípadne žalobu proti rozhodnutiu, ktorým sa dlhy na DPH, ktoré neboli v plnej výške vyrovnané, vyhlasujú za nevymožiteľné, a ktoré vedie k súdnemu preskúmaniu na druhom stupni.

24 Z týchto konštatovaní vyplýva, že podobne ako postup vyrovnania preskúmaný v rozsudku zo 7. apríla 2013, *Degano Trasporti* (C-546/14, EU:C:2016:206, bod 28), dotknuté konanie o odpustení dlhov vo veci samej podlieha prísnyim podmienkam uplatnenia, ktoré ponúkajú záruku, pokiaľ ide najmä o vyrovnanie pohľadávok na DPH, a že s prihliadnutím na tieto podmienky nepredstavuje toto konanie všeobecné a nediferencované vzdanie sa výberu DPH a nie je v rozpore s povinnosťou členských štátov zabezpečiť výber splatnej DPH na ich území v plnej výške, rovnako ako aj úľutný výber vlastných zdrojov Únie (pozri rozsudok zo 7. apríla 2016, *Degano Trasporti*, C-546/14, EU:C:2016:206, bod 28).

25 Pokiaľ ide o právne predpisy v oblasti štátnej pomoci, treba pripomenúť, že kvalifikácia vnútroštátneho opatrenia ako „štátnej pomoci“ podľa ustálenej judikatúry vyžaduje, že musia byť splnené všetky nasledujúce podmienky. Po prvé musí ísť o zásah štátu alebo o zásah prostredníctvom štátnych zdrojov. Po druhé tento zásah musí viesť ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Po tretie musí svojmu príjemcovi poskytovať selektívnu výhodu. Po štvrté musí narušovať hospodársku súťaž alebo hroziť jej narušením (rozsudky z 21. decembra 2016, *Komisia/Hansestadt Lübeck*, C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 40, ako aj z 21. decembra 2016, *Komisia/World Duty Free Group SA a i.*, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 53 a citovaná judikatúra).

26 Pokiaľ ide o podmienku selektivity výhody, ktorá je podstatou pojmu „štátna pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ, tiež z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že posúdenie tejto podmienky predpokladá zistenie, či v rámci danej právnej úpravy je dotknuté vnútroštátne opatrenie také, že zvýhodňuje „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“ pred inými, ktorí sa vzhľadom na cieľ sledovaný uvedenou úpravou nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii a sú tak vystavení odlišnému zaobchádzaniu, ktoré v podstate možno kvalifikovať ako diskriminačné (rozsudok z 21. decembra 2016, *Komisia/World Duty Free Group SA a i.*, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 54, ako aj citovaná judikatúra).

27 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že skutočnosť, že len daňovníci, ktorí spĺňajú podmienky uplatnenia opatrenia, môžu mať z neho prospech, sama osebe nedáva tomuto opatreniu selektívnu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. marca 2012, *3M Italia*, C-417/10, EU:C:2012:184, bod 42, ako aj z 21. decembra 2016, *Komisia/World Duty Free Group SA a i.*, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 59).

28 V prejednávanej veci stačí konštatovať, že v rámci ustanovení zákona o konkurzoch, ktoré upravujú konanie o odpustení dlhov, osoby, ktorým nie je povolené využiť toto konanie buď preto, lebo nespádajú do pôsobnosti tohto konania, alebo preto, že podmienky stanovené v článku 142 uvedeného zákona neboli splnené, sa zo skutkového a právneho hľadiska nenachádzajú v porovnateľnej situácii ako osoby, ktorým bolo povolené uvedené konanie využiť vzhľadom na cieľ sledovaný týmito ustanoveniami, ktorý, ako to vyplýva z bodov 10 a 12, ako aj bodov 21 a 22

tohto rozsudku, spočíva v umožnení fyzickej osobe, voči ktorej bol vyhlásený konkurz, dobromyseľnému dlžníkovi, znovu začať podnikateľskú činnosť tým, že sa zbaví dlhov, ktoré po ukončení konkurzného konania týkajúceho sa tejto osoby neboli vyrovnané.

29 Bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné podmienky pripomenuté v bode 25 tohto rozsudku, z uvedeného vyplýva, že odpustenie dlhov, ako je stanovené zákonom o konkurzoch, nemožno kvalifikovať ako štátnu pomoc.

30 Vzhľadom na všetky tieto úvahy treba na položenú otázku odpovedať, že právo Únie, konkrétne článok 4 ods. 3 ZEÚ a články 2 a 22 šiestej smernice, ako aj právne predpisy v oblasti štátnej pomoci, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby boli dlhy na DPH vyhlásené za nevymožiteľné podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ako je tá vo veci samej, stanovujúcej konanie o odpustení dlhov, v rámci ktorého súd môže za určitých podmienok vyhlásiť dlhy fyzickej osoby, ktoré neboli vyrovnané po ukončení konkurzného konania, týkajúceho sa tejto osoby, za nevymožiteľné.

O trovách

31 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Právo Únie, konkrétne článok 4 ods. 3 ZEÚ a články 2 a 22 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, ako aj právne predpisy v oblasti štátnej pomoci, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby boli dlhy na dani z pridanej hodnoty vyhlásené za nevymožiteľné podľa vnútroštátnej právnej úpravy, ako je tá vo veci samej, stanovujúcej konanie o odpustení dlhov, v rámci ktorého súd môže za určitých podmienok vyhlásiť dlhy fyzickej osoby, ktoré neboli vyrovnané po ukončení konkurzného konania, týkajúceho sa tejto osoby, za nevymožiteľné.

Podpisy

* Jazyk konania: taliančina.